

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
Τίτλος.

Κεφ. 154

3 του 1962

43 του 1963

41 του 1964

69 του 1964

70 του 1965

5 του 1967

58 του 1967

44 του 1972

92 του 1972

29 του 1973

59 του 1974

3 του 1975

13 του 1979

10 του 1981

46 του 1982

86 του 1983

186 του 1986

111 του 1989

236 του 1991

6(I) του 1994

3(I) του 1996

99(I) του 1996

36(I) του 1997

40(I) του 1998

45(I) του 1998

15(I) του 1999

37(I) του 1999

38(I) του 1999

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ποινικού Κώδικα (Τροποποιητικός) (Αρ. 2) Νόμος του 2006 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Ποινικού Κώδικα Νόμο (που στο εξής θα αναφέρεται ως ο «βασικός νόμος»).

129(I) του 1999
30(I) του 2000
43(I) του 2000
77(I) του 2000
162(I) του 2000
169(I) του 2000
181(I) του 2000
27(I) του 2001
12(I) του 2002
85(I) του 2002
144(I) του 2002
145(I) του 2002
25(I) του 2003
48(I) του 2003
84(I) του 2003
164(I) του 2003
124(I) του 2004
31(I) του 2005
18(I) του 2006.

Τροποποίηση του άρθρου 5 του βασικού νόμου
άρθρου 5 του βασικού νόμου

2. Το άρθρο 5 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση της τελείας στο τέλος της υποπαραγράφου (ν) της παραγράφου (ε) του εδαφίου (1) αυτού με κόμμα και την προσθήκη αμέσως μετά το κόμμα της λέξης «ή»·

(β) με την προσθήκη στο τέλος της παραγράφου (ε) του εδαφίου (1) αυτού, μετά την υποπαραγράφο (ν), της ακόλουθης νέας υποπαραγράφου:

«(νι) έχει ως ένα από τα συστατικά του στοιχεία πράξη ή παράλειψη, το αντικείμενο της οποίας

είναι ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στη Δημοκρατία, περιλαμβανομένης και συνομωσίας, ή απόπειρας ή διέγερσης ή απόπειρας υποκίνησης άλλου προς διάπραξη αδικήματος που έχει ως ένα από τα συστατικά του στοιχεία πράξη ή παράλειψη το αντικείμενο της οποίας είναι ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στη Δημοκρατία.» και

(γ) με την αντικατάσταση από το εδάφιο (3) αυτού του ορισμού του όρου «έδαφος της Δημοκρατίας» με τον ακόλουθο νέο ορισμό:

«έδαφος της Δημοκρατίας» περιλαμβάνει τα χωρικά της ύδατα, τον εναέριο χώρο πάνω από τη Δημοκρατία και τα χωρικά της ύδατα και οποιοδήποτε πλοίο ή αεροσκάφος εγγεγραμμένο στη Δημοκρατία οπουδήποτε βρίσκεται αυτό, εκτός εάν, δυνάμει του διεθνούς δικαίου, το εν λόγω πλοίο ή αεροσκάφος υπόκειται κατά το σχετικό χρόνο, λόγω της θέσεώς του, στην αποκλειστική δικαιοδοσία αλλοδαπού δικαίου.».

Τροποποίηση του άρθρου 298 του βασικού νόμου.

3. Το άρθρο 298 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αρίθμηση του υφιστάμενου κειμένου αυτού σε εδάφιο (1) και την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (1) αυτού, όπως διαμορφώθηκε, του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(2). Όποιος αποπειράται να διαπράξει το αδίκημα που ορίζεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται σε φυλάκιση πέντε χρόνων.».

Τροποποίηση του άρθρου 303 του βασικού νόμου.

4. Το άρθρο 303 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αρίθμηση του υφιστάμενου κειμένου αυτού σε εδάφιο (1).

(β) με την αντικατάσταση στην παράγραφο (γ) του εδαφίου (1) αυτού, όπως διαμορφώθηκε, της λέξης «αποσιωπά» (δεύτερη γραμμή) με τη λέξη «αποκρύβει» και

(γ) με την προσθήκη αμέσως μετά το εδάφιο (1) αυτού όπως διαμορφώθηκε, των ακόλουθων νέων εδαφίων:

«(2) Πρόσωπο τεκμαίρεται ότι αποκρύβει ουσιώδες έγγραφο για τους σκοπούς της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) ή ότι αποκρύβει ουσιώδες γεγονός στα πλαίσια της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) εάν παραλείψει να αναφέρει την ύπαρξη ουσιώδους εγγράφου για τον τίτλο ή το ιδιοκτησιακό καθεστώς ή ουσιώδους γεγονότος το οποίο είναι σε συνάφεια με τον τίτλο ή το ιδιοκτησιακό καθεστώς, αντίστοιχα.

(3) Όποιος αποπειράται να διαπράξει το αδίκημα που ορίζεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου είναι ένοχος κακουργήματος και υπόκειται σε φυλάκιση πέντε χρόνων.».

Προσθήκη νέου άρθρου στο βασικό νόμο.

5. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το άρθρο 303 αυτού του ακόλουθου νέου άρθρου:

"Δόλιες συναλλαγές σε ακίνητη περιουσία που ανήκει σε άλλο.

303 A. (1) Πρόσωπο το οποίο, με σκοπό καταδολίευσης, συναλλάσσεται σε ακίνητη περιουσία που ανήκει σε άλλο είναι ένοχο κακουργήματος και υπόκειται σε φυλάκιση εφτά χρόνων.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου πρόσωπο συναλλάσσεται σε ακίνητη περιουσία όπου -

(α) πωλεί σε άλλο, ή ενοικιάζει σε άλλο, ή υποθηκεύει σε άλλο ή επιβαρύνει με οποιοδήποτε τρόπο, ή διαθέτει προς χρήση σε άλλο ακίνητη περιουσία, ή

(β) διαφημίζει ή άλλως πως προωθεί τη σε άλλο πώληση ή ενοικίαση ή υποθήκευση ή επιβάρυνση με οποιοδήποτε τρόπο ή την από άλλο χρήση ακίνητης περιουσίας, ή

(γ) συνάπτει συμφωνία για την πώληση σε άλλο, ή την ενοικίαση σε άλλο, ή την υποθήκευση σε άλλο, ή την επιβάρυνση με οποιοδήποτε τρόπο προς όφελος άλλου, ή τη χρήση από άλλον ακίνητης περιουσίας, ή

(δ) αποδέχεται την ακίνητη περιουσία η οποία αποτελεί το αντικείμενο της συναλλαγής όπως αυτή ορίζεται στο παρόν εδάφιο.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος

άρθρου, πρόσωπο ενεργεί με σκοπό καταδολίευσης εάν προβεί σε οποιαδήποτε από τις πράξεις που καθορίζονται στο εδάφιο (2) ενώ γνωρίζει ή, υπό τις περιστάσεις, έπρεπε εύλογα να γνωρίζει, ότι δεν έχει τη συγκατάθεση του εγγεγραμμένου ιδιοκτήτη της ακίνητης περιουσίας, ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου που έχει νόμιμη εξουσία παροχής τέτοιας συγκατάθεσης.

(4) Η απόπειρα διάπραξης του αδικήματος που ορίζεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου συνιστά κακούργημα και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων.

(5) Το παρόν άρθρο ουδόλως επηρεάζει το δικαίωμα ιδιοκτήτη μεριδίου ή άλλου νομικού συμφέροντος σε ακίνητη περιουσία όπως συναλλάσσεται σε σχέση με αυτό ως ο νόμος επιτρέπει.

(6) Οι διατάξεις του άρθρου 8 δεν εφαρμόζονται σε ποινική δίωξη που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου αυτού.».

Τροποποίηση του άρθρου 324 του βασικού νόμου.

6. Το άρθρο 324 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της τελείας στο τέλος του εδαφίου (1) αυτού με διπλή τελεία και την προσθήκη, αμέσως μετά, της ακόλουθης επιφύλαξης:

«Νοείται ότι οι διατάξεις του άρθρου 8 του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται σε ποινική δίωξη που ασκείται

δυνάμει του άρθρου αυτού, νοουμένου ότι ο κατηγορούμενος αποδείξει με τέτοιο τρόπο που να ικανοποιεί το Δικαστήριο ότι η ισχυριζόμενη άσκηση ειλικρινούς αξίωσης δικαιώματος ήταν και εύλογη υπό τις περιστάσεις.».